

Bruxelles, 18 februarie 2019
(OR. en)

6355/19

Dosar interinstituțional:
2018/0169(COD)

ENV 137
SAN 79
CONSOM 56
AGRI 81
CODEC 386

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. Csie:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final + Annex
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei - Dezbateri de orientare

1. În vederea Consiliului Mediu din 5 martie 2019, președinția a pregătit o notă de informare, cuprinzând întrebări menite să dirijeze dezbaterile de orientare.
2. Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat să ia act de respectivele întrebări, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă, și să le transmită Consiliului.
3. Președinția invită delegațiile să trimită răspunsurile în scris înainte de reuniunea Consiliului, în măsura posibilului.

**Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele
minime pentru reutilizarea apei
- Dezbateri de orientare -**

**Notă de informare din partea președinției cuprinzând întrebări pentru dezbateri de
orientare**

I. INTRODUCERE

Propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei a fost adoptată la 28 mai 2018, ca parte a acțiunilor anunțate pentru îndeplinirea planului de acțiune pentru economia circulară. Propunerea are ca obiectiv să contribuie la atenuarea, în întreaga UE, a deficitului de apă, în contextul adaptării la schimbările climatice și ca instrument esențial – care lipsea – pentru o gestionare integrată a apei, care să asigure gestionarea mai eficientă a resurselor de apă ale Europei.

Resursele de apă dulce ale Europei sunt supuse unui stres hidric din ce în ce mai mare, înregistrându-se un decalaj între cererea în continuă creștere și disponibilitatea limitată a resurselor de apă în întreaga UE. Creșterea deficitului de apă, ca urmare a exploatarei excesive a resurselor de apă, mai ales în scopuri de irigare, dar și pentru utilizări industriale și dezvoltare urbană, constituie una dintre principalele amenințări la adresa economiei și a bazei ecologice a UE, în timp ce disponibilitatea apei de bună calitate este o condiție esențială pentru societate în ansamblu. Stresul hidric afectează deja o treime din teritoriul UE pe tot parcursul anului și, în condițiile schimbărilor climatice preconizate, problema riscă să se agraveze. Se preconizează că această tendință va continua, deficitul de apă afectând cea mai mare parte a Europei în cursul secolului XXI, cu o creștere de 40-80 % a gravității fenomenelor de deficit de apă până în 2050.

Reutilizarea apei provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane reprezintă o sursă alternativă fiabilă de apă pentru diverse scopuri, inclusiv pentru irigații agricole, care oferă cele mai mari oportunități de reutilizare pe scară mai largă a apei. Practicile de reutilizare a apei extind ciclul de viață al apei, contribuind astfel la conservarea resurselor de apă, în conformitate cu obiectivele economiei circulare. În prezent, adoptarea practicilor de reutilizare a apei este încă departe de a-și atinge întregul potențial și aceste practici diferă foarte mult de la un stat membru la altul.

Propunerea stabilește cerințe minime de calitate armonizate pentru reutilizarea în condiții de siguranță a apelor urbane reziduale pentru irigații agricole, în toate locurile în care acest lucru este relevant și eficient din punctul de vedere al costurilor, protejând în același timp sănătatea publică și mediul. Prin stabilirea unor cerințe minime aplicabile în întreaga UE, propunerea urmărește să asigure condiții echitabile de concurență pentru operatorii care produc și furnizează apă recuperată, precum și pentru fermieri. Aceasta creează noi oportunități de inovare tehnologică și de afaceri.

De asemenea, propunerea include:

- Cerințe minime armonizate în materie de monitorizare, aplicabile la punctul de conformitate, și anume la ieșirea din stația care tratează ulterior apele uzate pentru reutilizare (stația de recuperare), în special cerințele privind frecvența monitorizării pentru fiecare parametru de calitate și cerințele pentru validarea sistemului.
- Dispoziții privind gestionarea riscurilor, pentru a evalua și a aborda eventualele riscuri suplimentare la adresa sănătății și a mediului legate de zona specifică în care stația de recuperare urmează să funcționeze.
- O procedură de autorizare, prin care operatorul stației de recuperare ar trebui să obțină o autorizație din partea autorităților competente pentru a furniza ape uzate în vederea reutilizării în condiții de siguranță.
- Dispoziții privind transparența, care să permită punerea la dispoziția publicului a unor informații-cheie cu privire la orice proiect de reutilizare a apei.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

Propunerea Comisiei și evaluarea impactului acesteia au fost examinate, până în prezent, în cadrul a patru reuniuni de o jumătate de zi ale Grupului de lucru pentru chestiuni de mediu (WPE).

Principalele aspecte politice care au apărut în urma discuțiilor au fost gradul de flexibilitate pe care instrumentul UE ar trebui să îl ofere statelor membre și strictețea standardelor minime armonizate pentru calitatea apei recuperate.

Delegațiile recunosc că deficitul de apă este un aspect important care trebuie tratat, însă abordările privind reutilizarea apei variază de la un stat membru la altul. Statele care reutilizează deja apele uzate pentru irigații agricole se tem că regulamentul propus va impune modificări considerabile ale sistemelor naționale deja existente și, prin urmare, ar dori un instrument al UE flexibil care să țină seama de circumstanțele naționale diferite. Alte state, pentru care deficitul de apă nu este o problemă imediată și care nu intenționează să reutilizeze apele uzate pentru irigații agricole în viitorul apropiat, ar prefera să fie exonerate de aplicarea regulamentulului pentru a evita o sarcină administrativă suplimentară (de exemplu, prelucrarea cererilor de acordare a autorizațiilor). În plus, a fost dezbătută problema modalității de a asigura un nivel ridicat de siguranță pentru sănătatea umană și mediul a produselor agricole irigate cu apă recuperată, fără a impune costuri nerezonabile autorităților din statele membre, operatorilor și utilizatorilor și a fost subliniată necesitatea unei definiții clare a responsabilităților diferiților actori care participă la procesul de tratare a apelor uzate.

Parlamentul European a numit-o pe dna Simona Bonafè (S&D) în calitate de raportor pentru Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (ENVI). Raportul a fost adoptat de Comisia ENVI la 22 ianuarie 2019, propunând 68 de amendamente.

În acest context, miniștrii sunt invitați să participe la o dezbatere de orientare cu privire la propunere în cadrul reuniunii Consiliului (Mediu) din 5 martie 2019. Președinția a pregătit două întrebări pentru a orienta dezbaterile.

III. ÎNTREBĂRI PENTRU MINIȘTRI

1. *Având în vedere provocările tot mai mari cu care se confruntă Europa în ceea ce privește deficitul de apă, cum ar putea adoptarea normelor armonizate ale UE să promoveze reutilizarea apei și să sprijine tranziția către o gestionare mai eficientă a apei, lăsând în același timp la latitudinea pieței să stabilească unde există un potențial considerabil pentru cererea de reutilizare a apei?*

2. *Considerați că cerințele minime armonizate propuse la nivelul UE privind calitatea și monitorizarea apei recuperate, împreună cu gestionarea riscurilor și procedurile de autorizare la nivel local, stabilesc un echilibru corect între asigurarea unui grad ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și libera circulație a produselor agricole sigure irigate cu apă recuperată pe piața internă?*

